

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Jolanty Siwik-Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 r.

sprawy J. S.

syna I. i S. z domu K.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o czyn z art. 300 § 2 kk w związku z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 18 maja 2018 r. sygnatura akt VI K 414/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 535/18

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył J. S. o to, że w okresie od września 2008 do grudnia 2009 roku, w Ś. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń Urzędu Skarbowego oddział w Ś. w zakresie ciążących na nim zobowiązań podatkowych wynikających z decyzji Urzędu Skarbowego z dnia 10.12.2008 roku (...), z dnia 16.12.2008 roku (...), z dnia 16.12.2008 roku (...) oraz decyzji w zakresie podatku od towarów i usług za rok 2003 z dnia 29.12.2008 roku, za rok 2005 z dnia 19.11.2009 roku oraz nie dokonując opłat podatku w zakresie podatku od towarów i usług za rok 2006 i w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2004, 2005 i 2006, dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż zawarł on umowy cywilno-prawne, którymi darował lub zbył składniki swojego majątku zagrożone zajęciem:

- w dniu 6 marca 2009 r. działając w imieniu Stacji Paliw (...) Spółka Jawna dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż dokonał darowania udziału wynoszącego 9/10 prawa użytkowania wieczystego do dnia 05.12.2009 nieruchomości stanowiącej działkę gruntu (...) o pow. 0,3462 ha niezabudowanej położonej w C. ul. (...) objętej księgą wieczystą KW Nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Złotoryi o wartości 84 600 zł rzecz K. S. oraz w dniu 24.03.2009 dokonał darowania udziału wynoszącego 1/10 prawa użytkowania

wieczystego do dnia 05.12.2089 nieruchomości stanowiącej działkę gruntu (...) o pow. 0,3462 ha niezabudowanej położonej w C. ul. (...) objętej księga wieczystą KW Nr (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy w Złotoryi o wartości 84. 600 zł

- w dniu 2 kwietnia 2009 roku działając w imieniu Stacji Paliw (...) Spółka Jawna dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż odpłatnie zniósł na rzecz obdarowanej użytkownika wieczyste działki gruntu (...) o pow. 0,3462 ha niezabudowanej położonej w C. ul. (...) objętej księga wieczystą KW Nr (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy w Złotoryi ustanawiając ją wyłącznym użytkownikiem wieczystym działki do dnia 05.12.2089 ze spłatą kwoty 76 140 zł na rzecz Stacji Paliw (...) Spółka Jawna
- w dniu 6 marca 2009r. w Ś. działając w imieniu Stacji Paliw (...) Spółka Jawna dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż dokonał sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa pod firmą Stacja Paliw C. S. & S. z/s C. w skład którego wchodziło prawo użytkowania wieczystego do dnia 05.12.2089 działki gruntu 22/24 o powierzchni 0,3410 ha wraz z prawem własności posadowionych na tej działce dwóch budynków (...), położonej w C. ul. (...), objętych księga wieczystą KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Złotoryi oraz prawo użytkowania wieczystego do dnia 05.12.2089 działki gruntu (...) o powierzchni 0,4342 ha wraz z prawem własności posadowionych na tej działce urządzeń dystrybutorów i zbiorników paliwa położonej w B. objętych księga wieczystą KW NR (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Złotoryi, droga dojazdowa do stacji paliw, urządzenie do przetłaczania i sprężania paliw, wiata magazynowa o konstrukcji stalowej, dwa separatory (...), moduł stacji LPG i trzy klimatyzatory za łączną cenę 415 400 zł
- w dniu 6 sierpnia 2009r. w Ś. dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż dokonał sprzedaży nieruchomości położonej w S. objęta księga wieczystą KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Świdnicy oraz udział wynoszący 16 w nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) o pow. 0,1465 ha położonej w S. objętej księga wieczystą KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Świdnicy za łączną kwotę 250 000 zł, na rzecz J. W. i M. W.
- w dniu 23 lipca 2009r. w Ś. dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż przeniósł własność nieruchomości położonej w W. nr (...) zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinny bliźniaczym numer księgi wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Świdnicy o wartości 500 000 zł na rzecz T. B., jako zabezpieczenie pożyczki w kwocie 300 000 zł zaciągniętej od w/w
- w dniu 5 sierpnia 2009r. zawierając umowę wraz z żoną D. współwłaścicielka dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż sprzedał państwu I. i M. M. zorganizowaną część przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) J. S. Ś. ul. (...) w skład którego wchodziło prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) o powierzchni 0,0938 ha, zabudowanej budynkiem gospodarczym i stacją gazową LPG, położona w Ś. gmina Ś., objętej księga wieczystą KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Świdnicy oraz prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) o powierzchni 0,0337 ha, niezabudowanej położonej w Ś. gmina Ś., objętej księga wieczystą KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Świdnicy za łączną cenę 75 000, 00 zł na rzecz M. i I. M., a następnie w dniu 30.06.2010 jako Prezes Zarządu (...) sp. zoo. z/s Ś. odkupił od I. i M. M. wskazaną nieruchomość za kwotę 80 000 zł,
- w dniu 7 września 2009r. dokonał uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela w ten sposób iż spowodował odwołanie darowizny ze strony jego rodziców S. i I. S. lokalu nr (...) położonego w W. (...) dokonanej wcześniej w dniu 02.10.2011 z - Repetytorium A numer (...) z powodu rażącej niewdzięczności obdarowanych,

tj. o czyn z art. 300 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 18 maja 2018r. sygn. akt VI K 414 /16:

I. oskarżonego J. S. uznał za winnego tego, że w okresie od 23 lipca 2009 roku do 7 września 2009 roku w Ś. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia wykonania :

- decyzji z 10 grudnia 2008 r. Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. „o zabezpieczeniu na majątku Pana J. S. (...) zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług” od sierpnia 2003 roku do grudnia 2003 roku, określając w sposób przybliżony zobowiązanie na 168251 złotych,

-decyzji z 16 grudnia 2008 r. Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. „o zabezpieczeniu na majątku Pana J. S. (...) zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług” od kwietnia 2004 roku do maja 2005 roku, określając w sposób przybliżony zobowiązanie na 723786 złotych,

-decyzji z 16 grudnia 2008 r. Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. „o zabezpieczeniu na majątku Pana J. S. (...) zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług” od sierpnia 2005 roku do grudnia 2005 roku, określając w sposób przybliżony zobowiązanie na 330106 złotych,

uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela Skarbu Państwa Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. przez to, że składniki swojego majątku zagrożone zajęciem:

- aktem notarialnym z 23 lipca 2009 roku Repertorium A (...) w Kancelarii Notarialnej w Ś. przed notariuszem W. D. przeniósł na T. B. prawo własności nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym o powierzchni 0,08 ha położonej w W. nr (...) objętej księgą wieczystą KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Świdnicy,

- aktem notarialnym z 5 sierpnia 2009 roku Repertorium (...) w Kancelarii Notarialnej w Ś. przed notariuszem P. R. wraz z żoną D. S. jako współwłaściciele na prawach małżeńskiej wspólności ustawowej sprzedali M. M. i I. M.:

- nieruchomość stanowiącą działkę gruntu nr (...) o powierzchni 0,0938 ha, zabudowaną budynkiem gospodarczym i stacją gazową LPG położoną w Ś., dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...)

- nieruchomość stanowiącą działkę gruntu nr (...) o powierzchni 0,0337 ha, położoną w Ś., dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

- aktem notarialnym z 7 września 2009 roku Repertorium (...) w Kancelarii Notarialnej w Ś. przed notariuszem W. D. wraz z żoną D. S. przenieśli na własność rodziców oskarżonego S. S. i I. S.

- lokal mieszkalny o powierzchni 45,60 m² położonego w W. nr (...) dla którego Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), z którego to lokalem wiąże się udział wynoszący (...) części w częściach wspólnych budynku i prawie użytkowania wieczystego działki, na której posadowiony jest budynek, objęty księgą wieczystą KW nr (...),

- udział wynoszący 20/100 części w działce nr (...) o powierzchni 0,0106 ha zabudowanej budynkiem gospodarczym położonej w W., dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

- udział wynoszący 1/2 części w działce nr (...) o powierzchni 0,0050 ha zabudowanej garażem położonej w W. dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

- udział wynoszący (...) części w działce nr (...) o powierzchni 0,2432 ha niezabudowanej, stanowiącej ogród przydomowy położonej w W. dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

- udział wynoszący (...) części w działce nr (...) o powierzchni 1,4004 ha niezabudowanej, stanowiącej ogród położonej w W. dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), tj. popełnienia czynu z art. 300 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to przy zastosowaniu art. 37 a kk na podstawie z art. 300 § 2 kk wymierzył karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, imieniem którego apelację wniósł obrońca z wyboru.

Na podstawie art. 427 kpk i art. 438 pkt 2, 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

a) obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia a to: art. 4 kpk, art 5§2 kpk i art. 7 kpk, na skutek przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i dokonania jej w sposób dowolny, sprowadzający się pomimo mających znaczenie wątpliwości, do przypisania oskarżonemu sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zaś zeznania: D. S.; W. S.; I. S. w korelacji z wyjaśnieniami J. S. oraz analizą dokumentacji księgowej działalności gospodarczej oskarżonego przedstawionej jako wniosek dowodowy w sprawie VI K 414/16 oraz analizą akt postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w Świdnicy p-wko T. B. - nie dają podstaw do przyjęcia w sposób nie budzący wątpliwości, iż zamiarem zbycia nieruchomości przez oskarżonego nieruchomości było udaremnienie wykonania decyzji organów podatkowych,

b) art. 424 §1 pkt 1 kpk poprzez: nie wykazanie, z jakich względów Sąd I instancji nie uznał dowodów wskazujących na niewinność oskarżonego, w postaci zeznań:

D. S., W. S., I. S. w korelacji z wyjaśnieniami J. S.; a nadto nie wskazanie dlaczego pominięto w zakresie oceny materiału dowodowego - dokumentację księgową działalności gospodarczej oskarżonego oraz prawomocnie zakończoną przed Sądem Okręgowym w Świdnicy sprawę ze skargi „paulińskiej” przeciwko T.. B. a w konsekwencji nie wskazanie przez Sąd I instancji w sposób rzetelny procesu myślowego prowadzącego do zawartych w wyroku wniosków dotyczących uznania, iż działanie oskarżonego miało na celu udaremnienie wykonania przywołanych w zarzutach decyzji zabezpieczających,

c) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, iż kluczowe dowody ujawnione na rozprawie w postaci m.in: wyrwanych z kontekstu zeznań D. S. są wystarczające do uznania za udowodniony fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci kompleksowych zeznań tego świadka, zeznań W. S., zeznań I. S. w korelacji z wyjaśnieniami J. S. -- ocenianych we wzajemnym ze sobą powiązaniu, prowadzą do wniosku, iż oskarżony J. S. nie dopuścił się w/wym. przestępstwa albowiem celem jego działania nie było udaremnienie wykonania, decyzji zabezpieczających organów podatkowych i powołując się na przepis art. 437§2 kpk wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. S. od zarzucanego mu czynu,

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Świdnicy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna co musi skutkować wnioskowanym w niej orzeczeniem kasatoryjnym.

Niestety ocena dotychczas zebranych dowodów okazała się wybiórcza, głównie przez brak odniesienia do dowodów i argumentów linii obrony oskarżonego, przez co nie spełnia kryterium oceny całokształtu dowodów sprawy z art. 7 kpk oraz wymogów art. 424 § 1 pkt. 1 kpk. Natomiast przedstawione ustalenia faktyczne wyroku są na tyle niedostateczne, że koniecznym stało się jego uchylenie w celu powtórzenia procesu (art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 454 § 1 kpk). Celowym w tym miejscu jest zaznaczenie, iż badany wyrok został zaskarżony tylko na korzyść oskarżonego, to w dalszym postępowaniu ustalenia faktyczne nie mogą wykraczać poza zakres przedmiotowy nieruchomości wyliczonych w pkt. I dyspozycji zaskarżonego wyroku, o czym przesądza zakaz reformationis in peius określony w art. 443 kpk.

Przestępstwo stypizowane w art. 300 § 2 kk należy do kategorii przestępstw kierunkowych, tj. dla jego przypisania konieczne jest ustalenie kwalifikowanej postaci strony podmiotowej sprawcy - bezpośredni zamiar działania w celu

udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego. Tak ujęte znamiona wyłączają możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem ewentualnym.

Karnoprawnym skutkiem działania sprawcy musi być udaremnienie lub (jak w tym przypadku) uszczuplenie zaspokojenia swojego wierzyciela. Przez "uszczuplenie zaspokojenia wierzyciela" należy rozumieć zmniejszenie zaspokojenia wierzyciela, a więc uniemożliwienie zaspokojenia jego roszczenia w jakiegokolwiek części. Jeżeli czynność rozporządzająca zajęтым mieniem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to pomimo wypełnienia pozostałych znamion stypizowanego w tym przepisie występku (podmiot, znamiona określające czynność sprawczą, przedmiot bezpośredniego działania) brak znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela powoduje, że nie można uznać, że doszło do popełnienia przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2007 r. II KK 336/06 LEX nr 299185, Prok. i Pr.-wkł. 2007/12/10.

Powinnością sądu orzekającego jest zatem poczynić jednoznaczne ustalenia faktyczne, które pozwolą ocenić, czy zarzucane oskarżonemu działania wypełniają ustawowe znamiona strony podmiotowej i przedmiotowej występku z art. 300 § 2 kk, tej powinności Sąd I instancji nie wykonał.

Ustalił tenże sąd, że w toku wszczętego w dniu 11.09.2008r. wobec oskarżonego podatkowego postępowania kontrolnego (podkr. SO) za lata 2003, 2004 i 2005 zakresie podatku od towarów i usług Naczelnik Urzędu Skarbowego w Ś. dokonał zabezpieczenia przyszłych (podkr. SO) zobowiązań podatkowych za okres od sierpnia 2003 r. do grudnia 2005r. na łączną kwotę 817 000 zł (3 –ma decyzjami z 10.12.2008r, 16.12.2008r. , opisanymi w pkt. I dyspozycji wyroku). Wniosek Urzędu Kontroli Skarbowej w O. z dnia 27.11.2008r. wprost precyzował, że dotyczy zabezpieczenia na majątku przed wydaniem decyzji podatkowej (k. 6). Samo wszczęcie podatkowego postępowania kontrolnego nie czyni oskarżonego już dłużnikiem urzędu skarbowego, wszak to postępowanie ma na celu dopiero weryfikację zeznania podatkowego, a zatem ocenę zgodności zeznania ze stanem faktycznym. Wszczęcie i prowadzenie kontroli skarbowej nie implikuje powstania zobowiązania finansowego (wierzytelności) po stronie kontrolowanego podmiotu, gdyż wynik kontroli nie musi przynieść skutku negatywnego dla kontrolowanego, a zatem brak było obiektywnych przesłanek, że wierzytelność po stronie oskarżonego w ogóle powstanie. Dopiero wyniki tego postępowania, przełożone na konkretną decyzję ustalenia nowego (wyższego) wymiaru podatku dają podstawę do uznania zaistnienia konkretnej wierzytelności, a powzięcie przez oskarżonego wiadomości o treści decyzji wymiarowej przesądza o zaistnieniu w jego świadomości, że stał się dłużnikiem urzędu skarbowego w zakresie określonej kwoty zobowiązania podatkowego.

M. in. w tym kontekście oskarżony wyjaśniał (do czego nie odniósł się sąd a co słusznie zarzucił apelujący) iż oskarżony nie prowadził osobiście spraw podatkowych, wszystkie sprawy skarbowe oskarżonego były prowadzone przez doradcę podatkowego M. S., który od decyzji się odwoływał a oskarżony był przekonany o swej wygranej (k. 222-223 akt).

Zatem sąd powinien ustalić w odniesieniu do opisanych w pkt. I dyspozycji wyroku 3 –ch decyzji z 10.12.2008r, 16.12.2008r., czy i jakie decyzje pokontrolne w zakresie badanych zeznań podatkowych oskarżonego zostały wydane, w zakresie jakich kwot zobowiązań podatkowych i kiedy zostały doręczone oskarżonemu, tym bardziej, że przypisane oskarżonemu działanie przestępne miało być popełnione w okresie od 23 lipca 2009r. do 7 września 2009r. (i nie może być już rozszerzone z uwagi na zakaz z art. 443 kpk).

Badanie strony podmiotowej nie może pomijać linii obrony oskarżonego co do przestępnego zamiaru działania, polegającego na zbywaniu nieruchomości, opisanych w wyroku, czego sąd także zaniechał. Mianowicie oskarżony wskazał (k. 222-223), że skutkiem kontroli podatkowej było zablokowanie przez urząd skarbowy kont bankowych, 2- ch lokat, niemożność zaciągnięcia pożyczek bankowych, co spowodowało że z dnia na dzień wraz z żoną nie mógł prowadzić działalności z braku środków finansowych i utraty płynności, paliwo kupował za gotówkę i kredyt, potrzebował pieniędzy na obronę w sprawie karnej i sprawach związanych z kontrolą podatkową, tj. znajdował się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Z tymi wyjaśnieniami korespondują zeznania żony oskarżonego świadka D. S., która wprost wskazała na konieczność zabezpieczenia potrzeb rodziny.

W zakresie badania strony podmiotowej obrona wnioskowała także o dopuszczenie dowodu z akt pod sygn. I C 955/14 tut. Sądu Okręgowego, dotyczącej skargi paulińskiej w zakresie nieruchomości zbytej na rzecz T. B. w dniu 23.07.2009r. , ale sąd poza dołączeniem tych akt nawet jednym zdaniem nie odniósł się do zapadłego w nim rozstrzygnięcia, co słusznie także wytknął apelujący.

W ramach badania strony podmiotowej nie odniósł się sąd, choć powinien, także do charakteru prawnego notarialnego przeniesienia własności nieruchomości na rzecz rodziców oskarżonego S.S.i I. S., co równie trafnie zarzucił apelujący. Przecież przeniesienie to było wynikiem skutecznego odwołania darowizny na rzecz oskarżonego, zatem aktu woli nie oskarżonego lecz darczyńców. W myśl przepisów kodeksu cywilnego (art. 898 kc) od dnia odwołania darowizny wykonanej, obdarowany jest zobowiązany do zwrotu przedmiotu darowizny zgodnie z przepisami o bezpodstawnym wzbogaceniu. Jeżeli przedmiotem darowizny było przeniesienie własności rzeczy, obdarowany jest zobowiązany do powrotnego przeniesienia (tak jak to uczynił oskarżony). W razie odmowy wykonania obowiązku zwrotu rzeczy darowanej darczyńca może wytoczyć powództwo o zobowiązanie obdarowanego do złożenia oświadczenia woli co do przeniesienia własności stosownie do treści art. 64 kc i 1047 kpc (wyrok SN z dnia 16 grudnia 1999 r., II CKN 641/98, LEX nr 1231374; wyrok SN z dnia 20 września 2000 r., I CKN 829/98, LEX nr 50893).

W zakresie strony przedmiotowej – zaistnienia skutku w postaci realnego uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela - zaniechał sąd odniesienia do innych okoliczności podawanych przez obronę, mianowicie faktu zajęcia przez urząd skarbowy także środków na kontach bankowych oskarżonego, w tym 2-ch lokat, dotychczas nie ustalono jaki to środki finansowe zostały zablokowane i czy ze środków tych prowadzono skuteczną egzekucję.

Wreszcie poza ustaleniami i rozważaniami sądu rejonowego pozostały kolejne ważne okoliczności – prowadzenia przez Urząd Skarbowy w Ś. postępowania egzekucyjnego z dwóch nieruchomości należących do oskarżonego, położonych w W. i w Ś. (vide: pismo naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. z dnia 19.05.2016r. k. 137). W dacie postępowania pierwszoinstancyjnego egzekucja z nieruchomości w Ś. przy ul. (...) nie była zakończona , była dopiero na etapie szacowania wartości nieruchomości (vide pismo Urzędu Skarbowego w Ś. z dnia 11.04.2018r.). Skoro więc wierzyciel nadal ma dostęp do mienia oskarżonego i prowadzi z niego egzekucję, to nie sposób – chociażby z braku informacji o wartości tego mienia - przesądzić, że doszło do uszczuplenia wierzyciela. Należy bowiem pamiętać, że wyzbycie się jednego składnika majątkowego, przy istnieniu innych składników majątkowych dłużnika, które mogą zaspokoić roszczenia wierzyciela, nie kwalifikuje działania sprawcy, jako działania przestępczego w rozumieniu art. 300 § 2 kk.

Zarzucił apelujący także zaniechanie badania dokumentacji księgowej działalności gospodarczej oskarżonego, ale jaki konkretny wniosek czy fakty istotne dla rozstrzygnięcia miałyby wynikać z tego badania, niestety nie zostało czytelnie wykazane. Stwierdzić zatem należy, że dla potrzeb prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy badanie to aktualnie nie wydaje się konieczne.

Wobec niedostatecznych ustaleń faktycznych wyroku i wynikającej z tego niemożności zajęcia stanowiska co do sprawstwa i zawinienia oskarżonego odnoszenie się do argumentów apelującego w zakresie nietrafnego wyboru surowszej dla oskarżonego ustawy karnej i wymiaru kary (k.258 akt) byłoby bezprzedmiotowe (art. 436 kpk).

Z przytoczonych motywów orzeczono jak w wyroku.